

ПРИТУРКА

КЪМЪ

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 600 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплатата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ съдебнитѣ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ часни лица и резолюциитѣ, издадени отъ окръжнитѣ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несъстоятелностъ, на дума по 1.50 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжщитѣ на редъ по 10 лева

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 думи или частъ отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжщитѣ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр. на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитѣ се внасятъ, въ предплатата, въ Българската народна банка съ вносни листове, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ, обявленията и призовкитѣ за дирене отклонилитѣ се, обвинени по углавни дѣла отъ общъ характеръ, обявления за търгове и пр. отъ държавни учреждения, които фигуриратъ въ държавния бюджетъ.

Надвнесени суми, както и ржкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, понеделникъ, 6 октомврий 1924 год.

Брой 151

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

М. В. Р. Н. З.

Главно комисарство по продоволствието

№ 8

Наредба

№ 2

§ 1. На основание чл. 6 буква „а“ отъ „Закона за облегчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“, обявявамъ за предмети отъ първа необходимостъ хлѣба, брашното, пшеницата, ориза, картофитѣ, зеленчука (домати, пшперки, зеле, лукъ и др.), месото (говеджо, овчо, агнешко, свинско), рибата, млѣкото прѣсно и кисело, млѣчнитѣ произведения (кашкавалъ, сирене, масло, отвара), мазнитѣ (свинска масъ и др. животински масла, растителни масла разни), яйцата, топливото (дърва и каменни въглища), солта (морска и каменна) и газьта.

Общинскитѣ комисари и кметове споредъ мѣстнитѣ условия могатъ да изключватъ нѣкои отъ изброенитѣ по-горе предмети изъ категорията на такива отъ първа необходимостъ, а сжщо и да включватъ други, неуказани по-горе.

§ 2. Общинскитѣ комисари по прехраната на основание чл. 2 отъ „Закона за облегчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“ и общинскитѣ кметове на основание чл. 64 пунктъ 30 отъ „Закона за градскитѣ общини“ иматъ право да опредѣлятъ продажнитѣ цени на предметитѣ обявени за такива отъ първа необходимостъ.

Пазарнитѣ цени се опредѣлятъ съ огледъ къмъ производството т. е. цената да не стане причина да намалѣе производството на предмета отъ първа необходимостъ.

Освенъ за хлѣба, до опредѣляне на продажнитѣ цени на другитѣ предмети трѣбва да се прибѣгва само въ краенъ случай, следъ като сж изчерпани

всички административни и съдебни мѣрки, за да не се продава на прекомѣрно високи цени. Опредѣленитѣ пазарни цени влизатъ въ сила следъ одобрение отъ Главното комисарство.

§ 3. Продажната цена на предметитѣ отъ първа необходимостъ е сборъ отъ коштуемата имъ цена (покупна цена, превозъ, наеми, застраховки, данъци, лихви и др.) плусъ известна печалба. Печалбата отъ предметитѣ отъ първа необходимостъ да се изчислява съ огледъ къмъ цѣлата съвокупностъ на условия, които, по своето естество и по установенитѣ за опредѣлено мѣсто и време обичай и практика, влиятъ върху размѣра ѝ. Въ всички случаи печалбата трѣбва да бѣде въ зависимостъ и отъ общото положение въ страната (продоволствена криза, психично състояние на населението, непредвидени бедствия и др.), за да бѣде приемлива.

Непозволенни печалби сж тѣ, които сж резултатъ не на общи обективни причини, а на лични: стремление за по-бързо и по-голямъ обогатяване, стремление да се доставятъ прекомѣрни блага другиму и др.

§ 4. Забранява се продажбата на прекомѣрно високи цени, особено на предметитѣ отъ първа необходимостъ. Чрезъ такава продажба въ време на продоволствена криза се внася несигурностъ и безпокойствие въ обществото. Вършителитѣ на такава продажба подлежатъ на наказание по чл. 9 отъ „Закона за защита на държавата“. Сждѣтъ въ всѣки отдѣленъ случай, възъ основа заключението на вещи лица, ще се произнася, дали взетата печалба е прекомѣрна и неприемлива и следователно не-позволена.

§ 5. Верижната търговия въ време на продоволствена криза и народно бедствие е противообществена и като такава се забранява. Верижна търговия има въ случаетѣ, когато предметитѣ отъ първа необходимостъ преди да отидатъ отъ производителя до консуматора минаватъ презъ ненужни посреднически ржце. За всѣки случай отдѣлно сждѣтъ, възъ основа на заключението на вещи лица, ще се произнася — кога при търговията на едро и

дребно предметитѣ сж минали презъ ненужни посредници.

Лицата, които чрезъ верижна търговия изпозуватъ тежкото положение на страната въ продоволственно отношение съ цель да набавятъ имотна облага за себе си или за друго, подлежатъ на наказание по чл. 9 отъ „Закона за защита на държавата“.

§ 6. Забранява се на лица, банки и дружества и др. да търгуватъ съ предмети отъ първа необходимостъ, ако тия предмети не сж главенъ предметъ на търговията имъ. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 9 отъ „Закона за защита на държавата“.

§ 7. Лица, дружества, банки, кооперации, синдикати и др., които иматъ право да търгуватъ на едро съ предмети отъ първа необходимостъ, сж длъжни да водятъ магазинна книга, отъ която да се вижда движението на тия предмети (купено, продадено, на лице), и на всѣки свой складъ да поставятъ надписъ.

Неизпълнителитѣ на нарежданията въ тоя параграфъ, както и тия, които водятъ невѣрни търговски книги, или да даватъ на комисарствата невѣрни сведения, подлежатъ на наказание по чл. 10 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 8. На лица, дружества или едружения се забранява да задържатъ, укриватъ или унищожаватъ предмети отъ първа необходимостъ съ цель да причиняватъ изкуствено покачване на ценитѣ въ страната. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 10 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 9. Забранява се сключването на съглашения (картелиране) за установяване прекомѣрни цени или за поддържане такива цени на предметитѣ отъ първа необходимостъ, както на пазаря, така и при доставки за общини или за други обществени учреждения, а така сжщо и при превръщане зърненитѣ храни въ брашно и брашното въ хлѣбъ. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 10. Забранява се картелирането на търговци и други лица съ цель да закупуватъ донесенитѣ на пазаря предмети отъ първа необходимостъ и подире да ги препродаватъ на по-дребни търговци и дюкянджии. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 11. Забранява се масовото затваряне на заведенията съ цель да се добиятъ прекомѣрни печалби отъ продажбата на предметитѣ отъ първа необходимостъ. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 12. Забранява се, чрезъ сила, заплашване или увещание да се преци на когото и да било да продава на по-ниски цени предметитѣ отъ първа необходимостъ или да се принуждава да затваря заведенията си съ спекулативни цели. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 13. Забранява се прекомѣрното повишаване цената на единъ предметъ отъ първа необходимостъ, само защото той по количество е намалѣлъ на па-

заря. Единъ предметъ, веднажъ доставенъ въ магазинна и продаванъ по опредѣлена цена, може да се продава на по-висока цена следъ време, но повишението въ пазарната цена да не надминава лихвитѣ, фиритѣ и др. законни разноси презъ време стоеенето на стоката въ магазина, или, ако е предметъ за износъ, новата цена да не надминава паритета на външнитѣ цени.

§ 14. Всѣки продавачъ е длъженъ да постави етикети за ценитѣ на предметитѣ отъ първа необходимостъ. Забранява се да се поставятъ на стокитѣ етикети съ цени по-голѣми отъ тия, които общинския комисаръ е опредѣлилъ, а така сжщо и да се взема отъ купувача повече отъ цената написана на етикета.

§ 15. Забранено е да се фалшифициратъ предметитѣ отъ първа необходимостъ (брашно, хлѣбъ и др.), като се влагатъ въ тѣхъ непозволени чужди примѣси, или чрезъ влагане примѣси въ по-голѣмъ процентъ отъ позволения отъ общинския комисаръ. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 10 алинея трета отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 16. Забранява се на мелничаритѣ да вадятъ отъ 100 килограма добро жито повече отъ 15 килограма бѣло брашно. Тѣзи, които вадятъ повече отъ 15 килограма бѣло брашно, изкуствено намаляватъ хранителността на останалото брашно и когато доставляватъ на населението такова брашно съ малка хранителностъ, вършатъ престжпление по чл. 10 алинея трета отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 17. Забранено е да се продаватъ отъ предметитѣ отъ първа необходимостъ по-малки количества, а да се взематъ отъ купувача повече пари, отколкото струва претеглената стока.

Хлѣбаръ, който замесва хлѣба „ексикъ“, т. е. несжгласно съ опредѣлената тежина, ще отговаря за неизпълнение наредбитѣ на органитѣ на властта, а продажбата на такъвъ хлѣбъ съставлява „измама“ и се наказва по чл. 344 отъ Наказателния законъ.

Заповѣдвамъ, всѣки хлѣбаръ да постави на тезгяха си на видно и удобно мѣсто баланса (терезия) съ грамове, за да могатъ купувачитѣ да провѣрватъ теглото на купения хлѣбъ.

§ 18. Забранено е на мелничаритѣ да се съгласяватъ за установяване млевно право (уемъ), по-високо отъ действително необходимото и приемливото. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 19. Забранено е на хлѣбаритѣ да се съгласяватъ за установяване по-голѣми производителни разноси на килограмъ хлѣбъ, отколкото сж необходими споредъ общото състояние на пазаря. Нарушителитѣ подлежатъ на наказание по чл. 11 отъ закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“.

§ 20. Общинскитѣ комисари по прехраната, общинскитѣ съвети и кметове подъ страхъ на наказание по чл. 14 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скжпотията“, сж длъжни своевременно да взематъ мѣрки, за да върви редовно прехраната на населението; последното не трѣбва да бѣде оставено безъ хлѣбъ, нито единъ день. При нужда, когато въпрѣки всички положени грижи, населението рискува да не получи хлѣбъ нѣкой день, разрешавамъ на комисаритѣ и кметовѣ да закупуватъ по нормирани отъ тѣхъ

цени нужното количество храна (брашно или зърно) отъ складоветъ на търговци, дружества, кооперации, синдикати и др., даже и когато последнитъ не желаятъ да продадатъ.

§ 21. Общинскитъ комисари да организиратъ общественъ контролъ върху изпълнението на тая ми наредба и за борба съ спекулата. Градоветъ да бъдатъ раздѣлени на контролни участъци. На всѣки участъкъ да бъде назначена група контролоринотченни хора отъ самитъ граждани въ участъцигъ. Тия контролоринотченни хора да бъдатъ снабдени съ открити листове, че сѫ органи на комисарството. Тѣ ще иматъ право да контролиратъ презъ всѣко време и за намѣренитъ нередовности да съставятъ актове. Който се съпротиви на тия контролоринотченни хора да си изпълнятъ длъжността, върши престѣпление по чл. 475 отъ Наказателния законъ.

§ 22. Органъ на прехраната, който не прилага добросъвестно тая наредба, или не взема достатъчно строги и изчерпателни мѣрки противъ нарушителитъ ѝ, подлежи на наказание по чл. 14 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скъпотията“.

§ 23. На тая ми наредба да се даде гласностъ между населението.

По единъ екземпляръ отъ нея да бъде залепенъ на видно мѣсто въ всѣко заведение, кждето се произвеждатъ или продаватъ предмети отъ първа необходимостъ (мелници, хлѣбарници, гостилници дюкяни, складове съ храни и др.). Който откаже да залепи въ заведението си тия наредби подлежи на наказание по чл. 475 отъ Наказателния законъ.

София, 1 октомврий 1924 година.

Главенъ комисаръ: **Коста Николовъ**

1—(Д 6201)—1

Забележка. Последнитъ нареждания на Главното комисарство сѫ обнародвани въ пригурката № 7 къмъ брой 149 на „Държавенъ вестникъ“, отъ 2 октомврий т. год.

Окръжно

№ 489/23

§ 1. Въ нѣкои градове (Плѣвенъ, Видинъ и др.) комисаритъ по прехраната сѫ наели мелници, за да си приготвяватъ сами брашното за нуждитъ на общинаритъ си. Тая мѣрка е добра защото, — като се има пълна гаранция, че брашното ще бъде доброкачествено, сигурно е, че то ще бъде и по-евтино, особено ако общинитъ организиратъ закупуването на житото направо отъ производителитъ. Като препорѣчвамъ тая мѣрка, предлагамъ на такива общини да бъдатъ въ услуга съ своя излишекъ отъ брашно на оми, които сѫ въ невъзможностъ да си организиратъ по тоя начинъ доставката на брашното.

§ 2. На пазаря често се продаватъ развалени хранителни продукти, особено яйца. Вменявамъ въ дългъ на комисаритъ по прехраната да упражняватъ ветеринаренъ контролъ върху предлаганитъ за продажъ предмети отъ първа необходимостъ. Продавачитъ на развалени продукти да се отдаватъ на същъ по третата алинея на чл. 10 отъ „Закона за облекчаване продоволствието и за намаляване на скъпотията“.

§ 3. Общинскитъ комисари по прехраната, на които е отпуснатъ оборотенъ кредитъ, да донесатъ съ писмо въ Главното комисарство най-късно до 15 октомврий т. год., съ кои мелничари (име и презиме, кжде се намира мелницата) и търговци житари сѫ сключили договори за доставка на храна, на каква стойностъ възлизатъ и какви суми отъ оборотния кредитъ до днесъ имъ сѫ дали въ авансъ срещу тия доставки, както и изплатенитъ такъва срещу доставени вече храни. И въ бъдеще, когато се сключватъ такива сдѣлки съ оборотния кредитъ, да се донася.

София, 4 октомврий 1924 година.

Главенъ комисаръ: **Коста Николовъ**

